

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 77. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2530/facsimile.pdf (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

til vore første Forældre: det er ikke sandt, hvad Gud haver sagt, var Djævelen en ond Mand, og at han er alle deres Fæder, som elske at tale Tegn, som ikke vil høre og tro Guds Ord. Men saadan Tale skal de onde Mennesker i deres Hjerte, og de bleve fulde af Galenskab, og de betraadte sig med hverandre, hvorledes de kunde tage Jesus af Dage, og slaa Ham ihjel, og jo flere Tegn Han gjorde for deres Pine, des galnere bleve de, thi de forhardede deres Hjerte imod Sandheden. 5. Mojs. 18. Joh. 8. Joh. 5.

Og Jesus havde en Ven ved Navn Lazarus, og det begav sig, at Lazarus døde, og Jesus var ikke tilstede, og Lazarus blev besegravet, og laae fire Dage i Graven, og han stinlede. Da kom Jesus til Bethanien, til den By, hvor Lazarus havde boet, til hans Søstre, Marie og Martha, og de græd meget, og sagde til Jesus: havde du været her, da var vor Brøder ikke død; men Jesus svarede og sagde til Martha: jeg er Opstandelsen og Livets Hov, som troet paa mig, skal leve, al ligevel han dør, og dersom du kan tro, da skal du see Guds Herlighed. Men den Grab var en Hule, og en Steen laa derover, og Jesus sagde: tager Stenen bort, og Han opstod sine Pine heit, og sagde: Fader! jeg takker Dig, at Du haver hørt mig, men jeg vidste, at Du hører mig altid, men for Folkets Skyld, som staa omkring, sagde jeg det, at de skulle tro, at Du har udsendt mig; og

det Han havde sagt Dette, raabte Han med hei Røst: Lazarus, kom herud! og den Døde kom ud, bundet med Jordeklæder om Fødderne og Hænderne, og hans Ansigt var ombunnet med en Svededug, og Jesus sagde til dem: løst ham, og lader ham gaae. Derfor troede Mange af Jøderne paa Ham, men Nogle af dem gik hen til Pharisæerne, og sagde dem hvad Jesus havde gjort, da forsamlede de ypperste Præster og Pharisæerne Raadet, og sagde: hvad skal vi gjøre? thi dette Menneske gjør mange Tegn, og de sagde i deres Dienstkærlighed: dersom vi lade ham saaledes gjøre, skulle alle tro paa ham, og de Romere skulle komme og borttage baade Staden og Folket; men en af dem, Caiphas, som var det Aars Ypperstepræst, sagde til dem: I vide slet Intet, ei heller betænke I, at det er gavnligt, at et Menneske døer for Folket, at det ganske Folk skal ikke fordærves; men det sagde han ikke af sig selv, men da han var det samme Aars ypperste Præst, spaaede han, at Jesus skulde dø for Folket, og ikke for Folket allene, men Han skulde og samle til een Hob de Guds Børn, som vare adspredte. Derefter raadsløge de fra den Dag om at slaa Ham ihjel. Joh. 11.

Men Jesus vidste alle de Ting, som skulde komme over Ham, og han havde sagt: den gode Hyrde sætter sit Liv til for Haarene, og jeg er den gode Hyrde, og at Menneskens Søn skulde gaa hen, ligesom det var skrevet

